

VERSLAG VAN DE VERGADERING VAN DE ADVIESCOMMISSIE D.D. 19 FEBRUARI 2008
Programma Bestuur, Participatie, Dienstverlening
Programma Sociale Infrastructuur
Presentatie

510. Informatie- en verantwoordingsrelaties GR Drechtsteden

Toelichting op de notitie over een werkbare rolname ten aanzien van bevoegdheden die aan de Drechtsteden zijn gemandateerd of gedelegeerd. Gelegenheid tot het stellen van informatieve vragen. De presentatie is vooral relevant voor commissieleden die zich bezighouden met regiozaken en de Sociale Dienst Drechtsteden.

Voorzitter: Dhr. A.G. Van Zanten
Griffier: Dhr. J.G.A. Paans
Verslag: Mw. E. Verveer, af digitale bestanden

Aanwezig:

Dhr. D. Pols, VVD
Mw. J. van Benthem, VVD
Dhr. A. Karapinar, fractie Karapinar
Mw. M.C. Ruisch, GroenLinks
Dhr. W. Nederpelt, GroenLinks
Mw. J. van den Bergh-Wapperom, PvdA
Dhr. P.H. Sleeking, BETER VOOR DORDT
Mw. L. Kuhlemeier, BETER VOOR DORDT
Dhr. J.J.W. van Dongen, D66
Mw. K.J. Schellekens, ECO-Dordt
Dhr. P.M. Krauwinkel, ChristenUnie/SGP
Dhr. A.G. Hoogerduijn, ChristenUnie/SGP
Dhr. H. Romijnsen, VSP

Namens het college is aanwezig wethouder A.T. Kamsteeg
Namens de ambtelijke organisatie is aanwezig de heer M.R. Schurink

De **voorzitter** opent de vergadering.

*De heer **Schurink** verzorgt een presentatie over de verantwoordingsrelaties tussen gemeenteraad, college en Drechtstedenbestuur en tussen gemeenteraad-Drechtraad-Drechtstedenbestuur. De voor de presentatie gebruikte sheets zijn via het RIS raadpleegbaar.*

De heer **Karapinar** vraagt hoe groot de invloed is van een fractie of zelfs van een enkel raadslid. De heer **Schurink** antwoordt dat dan dezelfde middelen beschikbaar zijn als gebruikelijk; in het reglement van orde zijn bepaalde drempels opgenomen. Je kunt als raadslid vragen stellen of een motie indienen of een interpellatie.

De heer **Van Dongen** merkt op dat een collegelid ook lid is van het Drechtstedenbestuur, waar ook collegiaal bestuur van hem wordt verwacht; dat kan een ongemakkelijke positie opleveren. Wethouder **Kamsteeg** antwoordt dat de Drechtraad formeel de besluiten neemt als het gaat om gedelegeerde bevoegdheden die bij de gemeenschappelijke regeling liggen. Daar kun je echt zaken doen. Maar voor het bevorderen van nieuw beleid of het veranderen van beleid kun je ook rekenschap vragen aan de wethouders die in het Drechtstedenbestuur zitten; dat gebeurt nogal eens. Er worden zelfs artikel 40 vragen aan het college gesteld terwijl het soms bevoegdheden van de gemeenschappelijke regeling betreft. Dat kun je ook bij de algemene beschouwingen in de Drechtraad doen, maar dat gebeurt in deze situatie dubbel. Hij gelooft niet zo in loyaliteitsconflicten, want ook in het Drechtstedenbestuur probeer je het belang van de Drechtsteden voor ogen te houden. Uiteraard houd je ook de belangen van Dordrecht in de gaten. Raadsleden die in de Drechtraad zitten dienen formeel ook het belang van de regio te behartigen;

zij hebben die dubbelrol ook. Dat is de kunst van samenwerken en inderdaad zijn er soms tegenstrijdigheden.

De heer **Schurink** antwoordt op een vraag van mevrouw Ruisch dat je zou kunnen zeggen dat je door het delegeren van bevoegdheden op meer plekken dezelfde rechten hebt en dezelfde vragen kunt stellen dan voorheen het geval was. Vanuit procesoogpunt en uit het oogpunt van wenselijkheid van gelijk informatieniveau kun je je voorstellen dat een commissie die vragen beantwoordt. De heer **Paans** verwijst naar de discussie die een week geleden is gevoerd in de Agendacommissie aan de hand van de toezeggingenlijst. Daarbij is onderscheid gemaakt tussen zaken waarbij de Drechtsteden bevoegd is en zaken die raken aan het directe verkeer tussen het Dordtse college en de Dordtse raad als het gaat om het nakomen van een toezegging. Als het gaat om een bevoegdheid in Drechtstedenverband is de bestuurscommissie verantwoordelijk. Je kunt een brief sturen waarin de toezeggingen allemaal onder verantwoordelijkheid worden gebracht van de bestuurscommissie met toezicht daarop door de adviescommissie, met een terugkoppeling naar en voeding van de Dordtse regiokamer. Zo zou het initieel moeten gaan functioneren.

Mevrouw **Ruisch** merkt op dat zij zitting heeft in de Dordtse adviescommissie Werk, zorg, inkomen. Ze zoekt, en daar is ze niet de enige in, naar hoe je de relatie met andere raadsleden en hun inbreng op de juiste wijze vorm kunt geven.

De heer **Paans** antwoordt dat is afgesproken om te wachten tot na deze presentatie alvorens hier stappen in te zetten als vervolg op de eerdere intentie om door middel van regiokamers periodiek dat stukje voorbereiding, verantwoording en terugkoppeling te organiseren. Door de toename van taken bij de Sociale Dienst en dus van de commissie is deze vraag steeds pregnanter geworden. Dat is overigens ook van toepassing op tal van andere gemeenschappelijke regelingen. Vorige week is in de agendacommissie gezegd dat er duidelijkheid moet zijn over de verschillende verantwoordingsrelaties en de verschillende routes waarlangs je invloed kunt uitoefenen. Zijn insteek zou zijn om toe te werken naar een maandelijks moment, waarbij vooruit gekeken kan worden naar de Drechtraad of naar de raadscarrousel. Daarmee kan ook gezorgd worden voor meer betrokkenheid vanuit de raad voor deelname aan die raadscarrousel, want dat is wel nodig. Het moment moet ook zodanig worden gekozen dat de vertegenwoordigers van de raad kunnen terugkoppelen wat er is gebeurd in de commissie Werk, zorg en inkomen. Dat zou kunnen op de tweede dinsdag van de maand, dus ruim een week voor de vergaderingen van de Drechtsteden op de derde woensdag van de maand. Dan is er ook nog tijd om eventueel iets in regionaal fractieverband te doen.

De heer **Sleeking** merkt op dat het dualisme ook is ingesteld om te zorgen voor minder bestuurlijke druk, waardoor de raad meer "op straat" zou kunnen zijn. Het begint er echter op te lijken dat er juist meer structurele vergaderavonden komen. Dat verklaart misschien ook de geringe respons. Het lijkt hem een goede insteek om een kamer op de dinsdagavond vrij te maken als voorbereiding op de Drechtraad. Hij dankt voor de presentatie. Zijn fractie vraagt zich af of het consequenties heeft dat de WGR naar de oude, niet-gedualiseerde Gemeentewet verwijst. Je kunt zeggen dat je als raadslid bent gekozen en dus ook kunt worden afgevaardigd naar de Drechtraad, maar er is feitelijk natuurlijk geen kiezer aan te pas gekomen. Dat zou wellicht toch wenselijk zijn. Hij vraagt of hier nog wat pijnpuntjes liggen die opgelost moeten worden, of dat het zo is dat alles is dichtgetimmerd.

De heer **Schurink** antwoordt dat dit is dichtgetimmerd in de gemeenschappelijke regeling. Over de wat afwijkende interpretatie van de dualisering is overleg gevoerd met Binnenlandse Zaken en dat gebeurt overigens nog steeds; men is zeer geïnteresseerd. Wat de overige punten betreft gaat het vooral om het klassieke debat over WGR verbanden. Er is nu een WGR waarbij je geen directe democratische legitimatie hebt. Je zou zelf verkiezingen kunnen organiseren. Het uitgangspunt van WGR is dat het verlengd lokaal bestuur is. Op het moment dat je gaat kiezen voor een directe verkiezing kom je eigenlijk in een situatie dat je naar regionaal bestuur toe gaat. Volgens de wetgever is dat niet gewenst omdat dat in zou gaan tegen het Huis van Thorbecke. Daar zit dus een soort politiek slot op.

De heer **Sleeking** vindt dat niet zo zwaar wegen. Voor de gemiddelde burger is het wel een ver-van-mijn-bed show geworden; het is onbegonnen werk om dat over te brengen, terwijl er wel steeds meer belangrijke portefeuilles worden overgeheveld en gedelegeerd aan Drechtsteden. Hij

zou graag een goed zicht hebben op wat gemandateerd is en wat gedelegeerd; dat is langzamerhand een zoekplaatje geworden.

De heer **Paans** merkt op dat er wat de democratische legitimatie betreft zoveel mogelijk is gezocht naar een manier waarop de representatie goed tot uitdrukking komt in het regionaal verband, en dat regionaal verband dan uitgedrukt als “versterkt verlengd lokaal bestuur”. Want er is niet alleen verlengd lokaal bestuur gemaakt, het is ook nog eens versterkt. Dat is gebeurd omdat iedere fractie rechtstreeks in de Drechttraad is gezet in deze vorm. Dat is uniek in Nederland en dat is tegelijkertijd de oplossing voor het probleem waarin een normaal gesproken vertegenwoordigers namens een raad verantwoording moet afleggen aan de raad als geheel. Dat kan nu binnen de eigen fractie worden georganiseerd, nog even los van de vraag of dat adequaat gebeurt. Die mogelijkheid is geschapen en is gebaseerd op de wil van de kiezer, namelijk zijnde de verkiezingsuitslag in iedere gemeente. De letterlijke verkiezingsuitslag is vertaald in het stemgewicht. Dat maakt dat je nog wel een debat zou kunnen aangaan over welk instituut meer democratisch is gelegitimeerd: de Drechttraad of Provinciale Staten. Provinciale Staten kent een opkomstpercentage van ongeveer 30%. Voor Dordrecht was de opkomst meer dan 50% bij de lokale verkiezingen. Kortom, in absolute zin is het draagvlak onder de Drechtstedensamenwerking en het bestuur daarvan groter dan het draagvlak vanuit deze regio voor het provinciale bestuur. Daarin ligt ook de kracht van deze vorm van samenwerking, die echt iedere fractie afzonderlijk de gelegenheid geeft om invloed uit te oefenen. Elke fractie kan de verantwoording zelf organiseren in het verkiezingsprogramma.

De heer **Sleeking** merkt op bij interruptie dat er geen burger is die zich er van bewust is dat hij of zij bij het uitbrengen van zijn stem een vertegenwoordiger in de regio kiest.

De heer **Paans** merkt op dat er wat hem betreft dan ook bij de volgende verkiezingen voor moet worden gezorgd dat de regionale paragraaf niet alleen in woord is opgenomen, maar dat ook in interactie met de kiezers duidelijk wordt wat daar gedaan wordt, welke mensen daar voor beschikbaar zijn, en je zou dus zelfs kunnen overwegen om dat als gezamenlijke partijen in de Drechtsteden kenbaar te maken aan de kiezer. Dat is binnen het wettelijk kader in ieder geval allemaal mogelijk zonder dat dat tot belemmeringen van de wetgever zou leiden.

De heer **Van Dongen** merkt op dat het hem ongewenst lijkt om nog een extra bestuurslaag tussen Provinciale Staten en gemeenteraad te kiezen. Hij is het met de heer Sleeking eens dat het voor een raadslid eigenlijk ondoenlijk is om lid te zijn van twee raden. Ook krijg je dat aan de burger niet uitgelegd. Het wordt dan gewoon te ingewikkeld. Hij is bang dat de gemiddelde Dordtenaar de Drechttraad toch een beetje ziet als het speeltuinbestuur voor de raadsleden. Dat kan dan wel een opgave zijn, maar er komt volgens hem wel een keer een einde aan de creativiteit waarmee dit soort regelingen wordt ingevuld.

De heer **Schurink** merkt op dat hetgeen de heer Van Dongen zegt, wel waar is. Hoe burgers er over oordelen kan hij niet zeggen; hij is geen volksvertegenwoordiger. Maar als je kijkt naar wat er in zo'n Drechttraad gebeurt, dan zie je dat er fundamentele besluiten worden genomen die gevolgen hebben voor de manier waarop dit gebied wordt ingericht. Dat maakt dat je moet zoeken naar manieren hoe je over het voetlicht krijgt dat je steeds meer belangrijke onderwerpen samen met andere gemeenten in de regio voor elkaar krijgt. Dat is echt de politieke vraag.

De heer **Paans** verwijst op dit punt naar de woorden van de voorzitter van de Drechtsteden. Er is een systeem opgebouwd dat beoogt om het ook een beetje leuk te maken met elkaar; leuk in de zin dat het iets losmaakt, maar wel redenerend vanuit een efficiency principe. Dus in plaats van op zeven plaatsen over één onderwerp gaan praten, waarvan je vervolgens communicatielijnen moet opzetten over of het wel gelijklopende opvattingen zijn, gebeurt dat nu op één plek. Een mooi voorbeeld is het volgende. In de experimentele fase werd een markant besluit over de ruimtelijke inrichting van de regio genomen; alle raden hebben vervolgens unaniem binnen twee weken de doorwerking van dat besluit voor het lokaal beleid van toepassing verklaard.

De heer **Sleeking** merkt op bij interruptie dat de Dordtse vertegenwoordiging zich in de Drechttraad uitsprak voor behoud van de Wieldrechtse Zeedijk als bebouwingsgrens; dezelfde Dordtse gemeenteraad werd overruled door de andere gemeenten in de Drechtsteden. Hij vraagt zich af of dit nu de bedoeling is van verlengd bestuur, om overruled te worden op dergelijke belangrijke onderdelen. Daar komt echt een stukje autonomie van de gemeentelijke volksvertegenwoordiging om de hoek kijken.

De heer **Paans** antwoordt dat dat aan een ander principe raakt, namelijk of je bereid bent om zeggenschap op te geven ten bate van een regionaal belang. Overigens is het best een analyse

waard om te zien wat er toen is gebeurd; de Dordtse raad had in ieder geval niet op tijd in de gaten wat de overige raden gezamenlijk voor elkaar kregen. Het gaat er dus om om met elkaar scherp te zijn; de regio ontwikkelt zich door en de andere gemeenten zitten op het vinkentouw. De heer Sleeking heeft dus gelijk als hij zegt: zorg dat je erbij bent. Richting de heer Van Dongen benadrukt hij nogmaals het onderscheid tussen regionaal bestuur en versterkt verlengd lokaal bestuur. De Drechtraad treedt in de plaats van de raad op een efficiënte manier; dat is beoogd. Op het moment dat het beoogt een regionaal bestuur te zijn met een aparte verkiezing staat het op afstand, heeft de Dordtse raad er geen grip meer op en is er een vierde bestuurslaag gecreëerd. Daarvan is altijd gezegd: dat moeten we niet na willen streven. De heer **Van Dongen** merkt op dat dat ook de strekking van zijn betoog was.

De heer **Krauwinkel** merkt op dat er een cruciaal verschil is tussen mandateren en delegeren. Van heel veel taken is dat niet precies bekend en dat leidt tot verwarring. Zijn fractie stelt een overzicht van wat gedelegeerd is en wat gemandateerd, op prijs. Als er vragen zijn uit de portefeuille Financiën zou wethouder Tegelaar bijvoorbeeld kunnen worden uitgenodigd om uitleg te geven in de Dordtse raad; het lijkt hem handig om dat dan voor een groter publiek te doen.

De heer **Schurink** merkt op dat hij dit heeft genoemd als mogelijkheid. Elke gemeente heeft vertegenwoordigers in het Drechtstedenbestuur die vragen kan stellen over de wijze waarop er met de financiën wordt omgegaan in de Drechtsteden. Daarnaast is er een lokale portefeuillehouder Financiën die vanuit zijn verantwoordelijkheid voor het financiële reilen en zeilen van gemeenschappelijke regelingen kan worden bevroegd. Het zou theoretisch zeker een mogelijkheid zijn. Een overzicht van alle gemandateerde en gedelegeerde taken zal worden aangeleverd. Wethouder **Kamsteeg** vult aan dat dit zeer uitputtend is opgesomd in het reglement van de gemeenschappelijke regeling; dat is dus heel makkelijk aan te leveren, desgewenst in een vereenvoudigd schema.

De heer **Karapinar** merkt op dat de burgers een stem hebben uitgebracht op iemand die de belangen van de Dordtse burgers zal behartigen. Vervolgens komt er een Drechtraad en daar zet je je in voor de burgers van de Drechtsteden. Als wethouder in het Drechtstedenbestuur zet je je meer in voor de zaak van de Drechtsteden. Hij vraagt of er dan geen loyaliteitsprobleem ontstaat met de kiezers.

Wethouder **Kamsteeg** antwoordt dat de regionale paragrafen in de verkiezingsprogramma's vrij beknopt waren; juist het ontstaan van de gemeenschappelijke regeling heeft in het begin van deze raadsperiode plaatsgevonden, inclusief een aantal takendiscussies. Bij de volgende verkiezingsprogramma's moet richting de burgers duidelijk worden aangegeven welke taken je echt lokaal behartigt. Bijvoorbeeld zaken zoals de Sociale Dienst zijn heel belangrijk, want dat raakt enige duizenden inwoners. De burgers moeten van te voren weten dat dit een gedeelde verantwoordelijkheid is en dat de Dordtse vertegenwoordigers daar niet in hun eentje over gaan.

De **voorzitter** concludeert dat er geen vragen meer zijn en sluit de vergadering.

VERSLAG VAN DE VERGADERING VAN DE ADVIESCOMMISSIE D.D. 19 FEBRUARI 2008
Programma Sociale Infrastructuur
Sprekersplein
Gelegenheid voor inspreker om onderstaande brief nader toe te lichten

516. Brief Stichting de Hoop over vergoeding kosten kinderopvang.

Aan de hand van het door de wethouder beschikbaar gestelde financiële plaatje wordt u gevraagd om –ter voorbereiding op een te nemen raadsbesluit op 4 maart – te adviseren over de mate waarin u bereid bent om de kosten voor de kinderopvang voor cliënten van Stichting De Hoop te vergoeden.

Voorzitter: Dhr. M.P.P.M. Merx

Secretaris: Mw. Verboom

Verslag: Erna Verveer, Getikt!

Aanwezig:

Dhr. J. Bouter, VSP

Mw. I.E. Stevens, GroenLinks

Mw. C.R. Jansen-Marseille, ECO-Dordt

Dhr. D.G.E. Cobelens, PvdA

Mw. E.C. van Wenum, CDA

Dhr. O. Soy, BETER VOOR DORDT

Mw. T.I.V. Bonnema, D66

Dhr. B. Staat, CU/SGP

Dhr. C.A. Beem, VVD

Namens het college is aanwezig wethouder J.W. Spigt.

De heren T. Stortenbeker en C. van Dam spreken in namens de Raad van Bestuur van Stichting de Hoop.

De heer **Stortenbeker** merkt op dat het een aangelegenheid van de ouders is om te zorgen voor kinderopvang; de Raad van Bestuur is in deze slechts spreekbuis om het probleem aan te kaarten. Sinds 1978 worden kinderen mee opgenomen. Dat heeft alles te maken met vigerend beleid: het kind zo lang mogelijk bij de ouder houden. De ouder staat er bovendien vaak op om het kind bij zich te houden, uit angst dat het anders uitgeplaatst wordt. De Hoop krijgt geen enkele vergoeding voor kinderopvang, maar zorgt daar wel voor om te voorkomen dat de ouder van behandeling afziet. Het is ook therapeutisch gezien van belang dat het kind bij de ouder blijft om ervoor te zorgen dat ze niet van elkaar vervreemden. Tot voor kort werd de vergoeding geregeld via de Bijstandswet. Met de komst van de nieuwe regeling per 1 januari 2005 ontstond een vacuüm. Elders geven gemeenten bijzondere bijstand, maar in deze regio gebeurt dat tot op heden niet. De voorkeur gaat er naar uit om ouders met de normale regelingen om te leren gaan. De wethouder geeft aan dat het financieel niet uit de hand mag lopen. Tot op heden zijn er slechts landelijk twee organisaties die dit soort hulp bieden en hiervoor middelen vragen, dus het valt naar de mening van stichting De Hoop wel mee.

Mevrouw **Bonnema** vraagt wie er naast Stichting de Hoop een soortgelijke aanpak heeft en hoe voor personen van buiten de regio de financiering wordt geregeld.

De heer **Stortenbeker** antwoordt dat als de cliënt uit Maastricht komt, de ondersteuning daar wordt aangevraagd. In Noord-Nederland is er een organisatie met een experimentele subsidie van de overheid voor opname van ouder en kind. Die oplossing betekent wel een veelheid aan kosten.

Mevrouw **Van Wenum** vraagt om hoeveel kinderen het zal gaan.

De heer **Stortenbeker** antwoordt dat er plek is voor maximaal 10 kinderen; vanuit deze regio zijn er nooit meer dan 5 kinderen geweest.

Mevrouw **Van Wenum** merkt op dat de Hoop het advies kreeg om aansluiting te zoeken bij reïntegratiebedrijven; ze vraagt wat daar uit gekomen is.

De heer **Stortenbeker** antwoordt dat de cliënten pas na een jaar behandeling in een re-integratietraject terecht kunnen komen; het gaat echter juist om de periode van het jaar dat men in intramurale behandeling is. Er zijn in Dordrecht 20 plaatsen voor een integratiebaan.

De heer **Beem** merkt op dat de suggestie wordt gedaan om dit te bekostigen uit de sociaal medische indicatie (SMI). Hij vraagt of er een deel van het Gemeentefonds daarvoor is geormerkt en om hoeveel het dan gaat.

Wethouder **Spigt** antwoordt dat er 320.000 euro is gereserveerd en geormerkt voor deze regeling.

De heer **Stortenbeker** merkt op dat er meer kinderen zijn behalve die van de Hoop, die van deze regeling gebruik moeten kunnen maken.

De heer **Beem** vraagt of SMI een geschikte regeling is voor de doelgroep van de Hoop.

De heer **Stortenbeker** antwoordt dat de criteria van SMI luiden: maximaal drie dagen per week, maximaal drie maanden. Er is bij een opname van een verslaafde altijd een motivatiemoment. Het is belangrijk dat de zaken goed zijn geregeld vóór de opname, maar in de verslavingszorg moet je het ijzer smeden als het heet is. De SMI aanvraag neemt twee tot vier maanden in beslag, soms nog een half jaar langer als er beroep wordt ingesteld en dan is de behandeling al bijna achter de rug.

Mevrouw **Stevens** vraagt of er ook gebruik wordt gemaakt van Bambino en van gastoudergezinnen.

De heer **Stortenbeker** merkt op dat Bambino een zelfstandige eenheid is binnen De Hoop en zijn eigen broek moet kunnen ophouden; daar kan geen geld in gepompt worden van de gezondheidszorg. Gastoudergezinnen is juist niet wat de verslaafden willen. Er kan altijd worden gezocht naar gastoudergezinnen, eventueel via Jeugdzorg.

De heer **Staat** vraagt hoe het in andere regio's gaat.

De heer **Van Dam** antwoordt dat hem drie gemeenten bekend zijn die dit probleem via de bijzondere bijstand hebben opgelost.

De heer **Stortenbeker** merkt op dat ouders er nu zelfs van af zien om opgenomen te worden onder druk van de financiën.

Mevrouw **Jansen** vraagt om hoeveel mensen dat gaat.

De heer **Stortenbeker** merkt op dat er momenteel een minimale bezetting is van ouders met kinderen; niet zelden wordt de financiële problematiek als reden aangevoerd om niet voor opname en behandeling te kiezen. Er kan heel zelden gebruik worden gemaakt van opvang door de andere ouder.

De heer **Cobelens** vraagt naar de bezetting.

De heer **Stortenbeker** antwoordt dat er gemiddeld tussen de zes en tien kinderen worden opgevangen.

De heer **Soy** vraagt of het klopt dat het om maximaal vijf kindplaatsen voor deze regio gaat en informeert of De Hoop verwacht dat ook andere instellingen zullen aankloppen voor een financiële regeling, zoals het college stelt.

De heer **Stortenbeker** antwoordt dat het hem gaat om een regeling waar op teruggevallen kan worden; er wordt niet gevraagd om een bepaald bedrag. Hij verwacht niet dat andere instellingen daar ook een beroep op zullen doen. Het mee opnemen bij een intramurale behandeling is geen sinecure; daar moet heel veel voor gedaan worden. Het gaat om ruimte, eten en drinken, verzorging, begeleiding; dat vraagt veel menskracht en dus ook geld.

De heer **Soy** vraagt of dit geen aanzuigende werking heeft op verslaafden van buiten de regio.

De heer **Stortenbeker** antwoordt dat de Hoop een landelijke erkenning heeft. Qua bekostiging gaat het enkel om mensen vanuit deze regio. De gezonde mensen blijven na de behandeling gemiddeld zo'n vijf jaar in Dordrecht wonen en werken; de mensen die het niet trekken, gaan meestal snel terug naar hun oorspronkelijke regio. Er blijft slechts een enkeling in Dordrecht hangen.

De **voorzitter** dankt de sprekers en verzoekt de commissie in te gaan op het voorliggende stuk van het college.

Mevrouw **Van Wenum** merkt op dat het probleem al twee jaar speelt. De kosten van kinderopvang mogen geen belemmering zijn om af te kicken. Iemand moet de

verantwoordelijkheid nemen en wat de CDA fractie betreft zou de wethouder daarvoor de aangewezen persoon zijn.

Wellicht kan de VNG een oplossing bieden, maar anders moet Dordrecht het maar doen, want de Hoop is een Dordtse instelling. Haar fractie verzoekt de wethouder om linksom of rechtsom een oplossing te vinden, en wel op korte termijn, bijvoorbeeld een week of zes.

Mevrouw **Stevens** vraagt of het dan specifiek om de Hoop gaat of om meerdere doelgroepen.

Mevrouw **Van Wenum** antwoordt dat het niet om de Hoop gaat maar om de ouders. Het aantal dat de wethouder noemt, 70 kinderen, lijkt haar niet correct, maar dan nog mogen de kosten van opvang geen belemmering zijn voor afkicken.

De heer **Beem** is het daar mee eens, alleen gaat het er om waar die middelen vandaan moeten komen. Hij vraagt of het CDA bereid is extra budget te voteren voor deze groep of groepen.

Mevrouw **Van Wenum** antwoordt dat als meer organisaties ouders met kinderen gaan opnemen, de groep eventueel groter is en ook dan moet er geld voor komen.

De heer **Beem** vraagt of het nuttig is om via de AWBZ en SMI (sociaal medische indicatie) fondsen te zoeken.

Mevrouw **Van Wenum** ziet dat graag verwoord in een voorstel van de wethouder; als dat niet lukt wil het CDA extra budget voteren.

De heer **Staat** vraagt of er al overleg is geweest tussen de VNG en de minister en wat het resultaat daarvan is. Ook de ChristenUnie/SGP wil dat er op korte termijn een oplossing komt. Het gaat om maximaal vijf kinderen bij de Hoop; er zijn weliswaar meer instellingen, maar die verlenen hulp in een andere vorm.

De heer **Cobelens** merkt op dat de PvdA de noodzaak van verslavingshulpverlening onderschrijft; het kan niet zo zijn dat verslaafden de dupe worden van de regels rond kinderopvang. Hij vraagt of toepassing van de regeling SMI niet sneller kan.

Mevrouw **Stevens** onderschrijft eveneens het belang van kinderopvang; het moet in ieder geval om een grotere doelgroep gaan dan enkel de ouders bij de Hoop. Ze vraagt hoeveel geld er nu aan wordt besteed.

Mevrouw **Jansen** onderschrijft de woordvoering van mevrouw Stevens. ECO-Dordt vindt ook dat de doelgroep breder moet zijn dan de kinderen bij de Hoop. De problematiek is duidelijk. Ze vraagt hoe dit procedureel zou moeten worden opgepakt, want het maken van uitzonderingen in de verordening heeft niet de voorkeur van haar fractie. Een miljoen op jaarbasis voor 70 kinderen is natuurlijk een enorm bedrag. Andere instellingen hebben in de toekomst net zo goed recht op een vergoeding als de Hoop waar het gaat om kinderopvang.

De heer **Beem** merkt op dat er een bepaalde huiver is voor het beschikbaar stellen van extra budget; de VVD adviseert om middelen te zoeken via AWBZ of SMI.

Mevrouw **Bonnema** merkt op dat de aanname varieert tussen 1-5 of 70 kinderen. Ook haar fractie wil een regeling voor een bredere doelgroep dan enkel die van de Hoop. Ze vraagt waar het geld is gebleven dat na 2005 naar het Gemeentefonds is gegaan.

De heer **Stortenbeker** merkt op dat het vroeger om aanvullende bijstand ging; nu zou het om bijzondere bijstand kunnen gaan.

De **voorzitter** concludeert dat CDA aandringt op een voorstel binnen zes weken; liefst via de landelijke overheid, anders een Dordtse oplossing. De ChristenUnie/SGP wil de uitslag van het overleg met de staatssecretaris horen; andere fracties dringen er op aan dat het gaat om een bredere doelgroep en vragen om duidelijkheid met betrekking tot het aantal kinderen waar het om gaat. Over het algemeen wil de commissie graag een oplossing zien.

Wethouder **Spigt** antwoordt dat dit probleem al vaak is besproken met de Hoop. Enerzijds is er een concept hulpverlening van opname van ouder en kind samen. De filosofie is erkend. De Hoop is AWBZ gefinancierd; dan is dat eigenlijk de voorliggende voorziening. VWS zegt dat de kinderopvang bij Sociale Zaken wordt geregeld. De heer **Stortenbeker** merkt op dat het Zorgkantoor daar over zou gaan en die heeft geweigerd. Dan kom je automatisch bij VWS, die schuift het door naar Sociale Zaken en nu ligt het weer bij de gemeente.

Wethouder **Spigt** merkt op dat er budget is voor crisisopvang. De SMI is een landelijke regeling die in het Gemeentefonds terecht komt en is bestemd voor crisisopvang van het kind omdat de ouder er niet voor kan zorgen, noch de andere ouder of familie. Die regeling is beperkt tot drie

maanden omdat het gaat om een crisis. Gaat de opname langer duren, dan moet je zoeken naar een andere oplossing.

Mevrouw **Van Wenum** vraagt bij interruptie of de maximale termijn van drie maanden alleen geldt bij een crisissituatie als de ouders zijn opgenomen in een AWBZ instelling.

Wethouder **Spigt** antwoordt ontkennend. Dat kan ook bij ASVZ of De Grote Rivieren zijn; ook daar is sprake van een dergelijke vorm van opvang. Binnen het concept van de Hoop is de opvang van ouder en kind onderdeel van het therapeutisch proces. De SMI regeling is bedoeld voor crisisopvang; vervolgens wordt gezocht naar een andere oplossing. Bijvoorbeeld bij een ziekenhuisopname kan een andere maximum periode gelden voor de SMI regeling, zulks ter beoordeling van een GGD arts.

Bijzondere bijstand kan altijd worden aangevraagd, maar die houdt rekening met de eventuele voorliggende voorziening. In deze situatie kan hij zich voorstellen dat cliënten van de Hoop een beroep doen op bijzondere bijstand, maar dan gaat het wel om de individuele situatie die individueel wordt getoetst. Het komt ook voor dat anderen kunnen bijdragen in de kosten.

De heer **Staat** merkt op dat andere gemeenten altijd bijzondere bijstand toekennen.

Wethouder **Spigt** herhaalt dat je altijd bijzondere bijstand kunt aanvragen.

De heer **Stortenbeker** merkt op dat er ook aanvragen worden afgewezen; de termijn van drie maanden wordt in ieder geval nooit opgerekt. In zijn ogen is er dan ook geen sprake van een voorliggende voorziening.

Wethouder **Spigt** antwoordt dat het probleem is dat er geen algemene regelingen zijn; de afweging is individueel. Hij wil best proberen om de GGD aan te sporen sneller een beslissing te nemen, maar het onderzoek wordt wel serieus gedaan; er wordt goed gekeken naar het belang van het kind en naar andere opvangmogelijkheden. De Hoop vindt dat het kind ook opgenomen moet worden, in het kader van de therapie. Daar kun je over van mening verschillen.

De heer **Cobelens** vraagt of een opname pas kan starten als er een indicatie is; die onduidelijkheid kan opname belemmeren omdat er financieel nog geen duidelijkheid is.

Wethouder **Spigt** antwoordt dat de opname meteen start. De regeling als zodanig voorziet in crisisopvang, maar voor maximaal drie maanden en voor 3 dagen per week; de Hoop wil een langere periode. Hij wil toezeggen om nog eens te kijken naar de mogelijkheden in het kader van de bijzondere bijstand, maar dat is en blijft een individuele beoordeling.

De brief van de Hoop is ook naar de Tweede Kamer gegaan en is daar besproken. Minister Rouvoet stelt dat je in crisissituaties ook een beroep kan doen op Jeugdzorg als het gaat pleegzorg; dat is niet wat De Hoop wil. Mevrouw Dijkma stelt dat het probleem haar bekend is en dat ze er met de VNG over wil praten; hij wacht af welke vraag er vervolgens op de gemeente af komt. Een aparte regeling voor een landelijk werkende instelling in de AWBZ sfeer voor opname van ouder en kind moet komen zou niet alleen voor de Hoop moeten gelden.

Mevrouw **Van Wenum** vraagt naar de termijn waarop het overleg van de VNG met de Staatssecretaris plaatsvindt en wanneer er iets bekend kan zijn over het gebruik van de bijzondere bijstand.

Wethouder **Spigt** antwoordt dat je alleen naar bijzondere bijstand kunt kijken als er aanvragen binnenkomen van cliënten; daar wil hij best over praten met de Hoop, maar dergelijke aanvragen kunnen zoals gezegd ook afgewezen worden. Hij weet niets over de termijn van het gesprek met de VNG en de Staatssecretaris. Kinderopvang gaat naar de commissie Jeugd en daar zit hij niet in. Hij zal per omgaande contact opnemen met mevrouw Dijkma. Bijzondere bijstand is een continu proces; de één op één beoordeling zal serieus worden uitgevoerd. Hij komt hier voor het zomerreces in een collegearrousel graag op terug om een terugkoppeling te geven.

De wethouder zegt toe:

- op korte termijn contact op te nemen met de staatssecretaris
- samen met De Hoop de mogelijkheden te onderzoeken m.b.t. het inzetten de bijzondere bijstand
- GGD aan te sporen om de eerste beoordelingstermijn waar mogelijk te verkorten en belt hiertoe nog deze week de GGD.

De brieven worden als voldoende afgehandeld beschouwd.

De **voorzitter** sluit de vergadering.

VERSLAG VAN DE VERGADERING VAN DE ADVIESCOMMISSIE D.D. 19 FEBRUARI 2008

Programma Ruimtelijke Ordening

Korte toelichtende presentatie over de hoofdlijnen, met name de verschillen ten opzichte van het Stadsplan 2000. Aansluitend gelegenheid tot het stellen en beantwoorden van vragen.

284.c. Ontwerp Structuurvisie

Op 5 februari jl. heeft het college de Structuurvisie 2020 in ontwerp vastgesteld met als doel deze na consultatie van de raad voor inspraak vrij te geven. De Agenda commissie heeft besloten geen gevolg te geven aan het voorstel van het college aan de raad om in dit stadium al in te stemmen met de ontwerp structuurvisie. Een integrale beoordeling van de structuurvisie en besluitvorming zijn aan de orde na afronding van het inspraaktraject en de verwerking van de daaruit voortkomende aanpassingen. Fracties hebben eerder aangegeven dan te zullen beoordelen of er aanleidingen zijn voor een verdere maatschappelijke consultatie door de raad.

De commissie wordt nu gevraagd om de voor bestemmingsplannen in Dordrecht gangbare procedure te doorlopen die inhoudt dat u nu:

- *kennis neemt van het voornemen zoals het college in het ontwerp heeft verwoord;*
- *dit ontwerp beoordeelt op compleetheid waar het gaat om aspecten die voor uw fractie van belang of van waarde zijn voor het vervolgtraject;*
- *het college accenten meegeeft om te betrekken bij het inspraaktraject; en*
- *de ontwerp structuurvisie met de gemaakte opmerkingen en meegegeven accenten op basis van de commissiebehandeling vrij geeft voor inspraak.*

Tevens wordt u in de gelegenheid gesteld onderstaande brief te betrekken bij de behandeling van de Ontwerp Structuurvisie.

218.b. Antwoordbrief actiegroep Zuidpolder

Voorzitter: Dhr. W. Van der Kruijff
Secretaris: Mw. L.D.H. Arlman- Rosier
Verslag: Mw. E. Verveer (vanaf tape)

Aanwezig:

Dhr. M.P.P.M. Merx (woordvoerder)
Mw. I. Koene
Mw. D. Koppens- van Leeuwen (woordvoerder)
Dhr. O. Soy
Dhr. C.E.S.J. Goos
Dhr. J.C.C. Bruggeman (woordvoerder)
Mw. E.C. Van Wenum- Kroon
Dhr. D. Van den Eijkel
Dhr. A.G. Hoogerduijn (woordvoerder)
Dhr. B. Staat
Dhr. H. J. Tazelaar (woordvoerder)
Dhr. H. Romijnsen
Dhr. A. Karapinar (woordvoerder)
Mw. Y. Van den Berg- Pupovic (woordvoerder)
Mw. M.C. Ruisch
Dhr. J.J.W. Van Dongen (woordvoerder)
Dhr. J. Borsten
Mw. N. De Smoker- van Andel (woordvoerder)
Dhr. P.J.T. Tiebosch
Mw. J. van den Bergh- Wapperom (woordvoerder)
Mw. J. Heijmans
Dhr. H.S. Weidema

Namens het college is aanwezig wethouder J.W. Spigt

Namens de ambtelijke organisatie zijn aanwezig de heren N.J. de Wit en R. Val.

De **voorzitter** opent de vergadering.

De heer **De Wit** verzorgt een PowerPoint presentatie.

De heer **Tazelaar** vraagt naar de verschillen ten opzichte van Stadsplan 2000.

De heer **De Wit** antwoordt dat het oude stadsplan geen juridische status had en geen uitvoeringsprogramma. Deze structuurvisie is bindend voor de gemeente en de gemeenteraad en er is wel een uitvoeringsprogramma. Projectplannen en bestemmingsplannen moeten worden opgesteld conform de ruimtelijke hoofdpunten in deze structuurvisie. Het stadsplan heeft geen juridische status, de structuurvisie wel. En er is geprobeerd om de samenhang tussen de projecten en de programma's duidelijk te maken.

De heer **Merx** vraagt wat er wordt bedoeld met bovenplannen verevenen.

De heer **De Wit** antwoordt dat onrendabele toppen op woningbouw worden verevend met bijvoorbeeld herstructurering.

Mevrouw **Koppens** merkt op dat er ook een provinciale structuurvisie in de maak is. Ze vraagt waarom de visie van Dordrecht er eerder is.

Wethouder **Spigt** antwoordt dat de provinciale structuurvisie opgebouwd wordt uit de structuurvisies die de gemeenten maken. Dordrecht is baas over eigen grondgebied. De provincie zou eigenlijk toetsend moeten zijn ten aanzien van een aantal gemeenteverstijgende projecten en uiteindelijk zouden alle structuurvisies van de gemeenten bij elkaar door de provincie voorzien moeten worden van een provinciale structuurvisie, waarin op een aantal cruciale onderdelen aangegeven wordt welke functies op welke plek gewenst zijn, dan wel ontwikkeld zouden moeten worden.

Mevrouw **Koppens** vraagt of met de toetsing door de provincie bedoeld wordt op de monitoring die in de structuurvisie is ingebouwd, en of Dordrecht wil dat de provincie daar ook een regierol in neemt.

Wethouder **Spigt** antwoordt ontkennend; het gaat om wettelijke bepalingen waar aan moet worden voldaan. De provincie heeft op een aantal onderdelen toezicht en handhavingstaken. In andere situaties doet ofwel de Milieudienst dat, of de gemeente zelf.

De heer **Bruggeman** vraagt zich af of de zelfbindende werking van deze visie inhoudt dat met het goedkeuren van de structuurvisie automatisch vervolgbesluiten worden goedgekeurd.

Wethouder **Spigt** antwoordt dat de structuurvisie op hoofdlijnen aangeeft welke ontwikkelingen op welke plek gewenst zijn of niet, en op welke manier je naar de toekomst kijkt als het gaat om de ontwikkeling van die stad. Bestemmingsplannen moeten eigenlijk volgen op de structuurvisie; die gaan veel nauwkeuriger in op bijvoorbeeld de plangrenzen en op bestemmingen op straatniveau. De structuurvisie geeft weer aan welke functies je in bestemmingsplannen gaat verankeren.

De heer **Bruggeman** vraagt waar je je als raad exact aan bindt.

Wethouder **Spigt** verwijst naar de Grondexploitatiewet die hier ook onder ligt. Die biedt de mogelijkheid om aan te geven welke bestemming je aan bepaalde grond toekent. Daar bind je je aan als het gaat om ontwikkelingen in de stad. Zou je geen structuurvisie hebben, dan zou in principe alles kunnen op de grond die beschikbaar is en moet je elk plan van een initiatiefnemer beoordelen.

De heer **Bruggeman** vraagt of het klopt dat er dan eerder een beperkende dan een voorschrijvende werking van de structuurvisie uitgaat.

Wethouder **Spigt** antwoordt dat je kunt zeggen: we vinden, gelet op de ontwikkelingen in de tijd, dat we een debat moeten voeren over de wijzigingen in de structuurvisie. Dat betekent dat als je vindt dat de druk op een gebied anders wordt, overwogen kan worden om daar een andere bestemming aan te geven en ben je vervolgens bezig om het bijbehorende bestemmingsplan anders in te vullen. Dan moet je ook aangeven dat dat consequenties heeft voor de wijze waarop je naar de structuurvisie kijkt. In die zin is het wel een kader waar vanuit je redeneert, want het heeft consequenties als je gaat schuiven.

Mevrouw **Van den Bergh** merkt op dat de bebouwingslijn Wieldrechtse Zeedijk keihard was volgens de presentatie; dat staat zo niet in de structuurvisie, want daar staat "een streven naar". Wethouder **Spigt** antwoordt dat het een keiharde grens is.

Mevrouw **De Smoker** vraagt om uitleg van de zelfbindende werking van de structuurvisie. Ze vraagt hoe ze het antwoord van de wethouder moet zien ten opzichte van wat in de aanbiedingsbrief staat. Met deze structuurvisie wordt de Zuidpolder aangewezen als woningbouwgebied. Daarmee treedt automatisch het voorkeursrecht op locatie Zuidpolder in. Zij kan dat niet als beperkend zien, want het gaat automatisch in elkaar over, los van of je de Zuidpolder in de toekomst wel of niet nodig hebt. Dan heb je de discussie nu al gevoerd en heb je alles al geregeld. Als je naar de juridische consequenties kijkt, wordt de Zuidpolder automatisch aangewezen voor woningbouw als je instemt met de structuurvisie; zo leest zij het.

De heer **Val** legt uit dat de structuurvisie een politiek document is waarmee de gemeente aangeeft wat ze wil. Dat moet vervolgens vastgelegd worden in bestemmingsplannen en daarmee kunnen mensen naar de rechter stappen of naar de Raad van State als ze het er niet mee eens zijn. Met een structuurvisie kun je niet meer, zoals vroeger, naar de Raad van State stappen. Stel, de gemeente wil op enig moment inderdaad ergens een woningbouwlocatie maken en wil daarvoor een voorkeursrecht vestigen, dan is nu een voorwaarde dat er een structuurvisie is. Ook als je bovenplannen wil verevenen is het een voorwaarde dat er een structuurvisie is waar je naar kunt verwijzen. In die zin is een structuurvisie nodig om later je instrumenten toe te kunnen passen. Tegelijkertijd zeg je als gemeente; dit willen wij.

De **voorzitter** stelt voor later uit te leggen wat zelfbindende werking precies is.

De heer **Van Dongen** vraagt of dit van invloed is op het besluit om dit vrij te geven voor inspraak.

De **voorzitter** antwoordt dat de sprekers niet zoveel te maken hebben met de zelfbindende werking. De raad bindt zichzelf, dus voordat de structuurvisie definitief wordt vastgesteld, moet dat antwoord er zijn.

De heer **Karapinar** vraagt wat de onderzoeksopgave hierbij is.

De heer **Val** antwoordt dat je straks met de nieuwe wet kan eisen dat er minimaal 50% sociale woningbouw of particulier opdrachtgeverschap of wat dan ook van toepassing moet zijn; dat kun je nu vastleggen. De vraag is of je dat wilt; vandaar het onderzoek.

Mevrouw **De Smoker** merkt op dat het noemen van binnenstadskantoren met allure op de Stadswerven opmerkelijk is. Op blz. 34 wordt de Amsterdam-Brussellijn genoemd; die is er niet meer in 2020. Een containerterminal op Kil 4; dat dit nat bedrijventerrein moet worden is compleet nieuw voor haar fractie. Ze is benieuwd hoe het waterschap hierop gaat reageren. In de binnenradialen, zoals benoemd in het mobiliteitsplan, krijgt de auto geen prioriteit meer, maar daar raak je dan wel in de knoei. Op blz. 66 staat dat er meer studenten in de stad moeten komen: het voornemen om meer luxe appartementen en stadswoningen te bouwen spoort daar niet mee. ECO-Dordt vindt de bereikbaarheid onvoldoende belicht; die is alleen gericht op het centrum en de economische groei in het centrum. Maar er is meer dan economische groei in het centrum. Er is ook meer dan de auto als het gaat om verkeer. In deze structuurvisie wordt uitgegaan van de autonome groei van de auto. Het mobiliteitsplan beperkt de autonome groei inderdaad niet, maar wil de gemeente graag het instrument van de verleiding toepassen. Dat heeft ze niet kunnen ontdekken in de structuurvisie, en dan krijg je het gevoel dat het haaks staat op elkaar. Als je de binnenradialen echt gaat bestemmen voor het kleine autoverkeer, dan ga je dingen onnodig onder druk zetten. Het openbaar vervoer is onderbelicht. Er wordt gesproken over twee treinstations, waaronder bij de Copernicusweg, maar daar kun je geen woningen meer bouwen in het kader van de externe veiligheidszone van de N3. Er wordt gesproken over een station op het Leerpark; ze vraagt of daar ruimte voor is vrijgehouden. Er wordt helemaal niets gezegd over de bus; alleen over de waterbus. De stad kan niet zonder openbaar vervoer.

De heer **Bruggeman** merkt op dat hem de aandacht voor de ontsluiting van de oostelijke stadsdelen positief opviel; daarmee dien je niet alleen de automobiliteit, maar ook de doorstroming van het openbaar vervoer. Wat de kritiek op de positionering van de stations betreft, het achterliggende gebied is Sterrenburg en er wordt een nieuwe wijk tot ontwikkeling gebracht. Hij vraagt of ECO-Dordt niet iets te negatief is.

Mevrouw **De Smoker** merkt op dat haar fractie het maken van positieve opmerkingen graag aan de collegepartijen overlaat. Er wordt in deze structuurvisie minimaal aandacht besteed aan de ontsluiting. De krant moest deze week ook maar gissen hoe het verkeer zal worden afgewikkeld. Wat de duurdere woonmilieus betreft zoals De Hoven, de Zuidpolder en de Bovenpolder: als kopers van dure huizen mag je toch verwachten dat je er gewoon met je auto kan komen. En met het openbaar vervoer wordt helemaal geen rekening gehouden. Als je dan zo graag een

uitbreiding wilt, regel dan ook de rest goed. Datzelfde geldt voor de 625 woningen aan de Smitsweg.

De heer **Bruggeman** vindt dit een terecht punt. Ten aanzien van de ontsluiting van de oostelijke stadsdelen wordt er een toespeling gemaakt; dat zou van zijn fractie ook concreter mogen en dat is bij deze een oproep richting het college.

Mevrouw **De Smoker** merkt op dat ECO-Dordt hier bij de algemene beschouwingen een motie over heeft ingediend; die discussie komt nog, maar die had ze al terugverwacht in een visie tot 2020.

Mevrouw **Koppens** merkt op het jammer te vinden. De Plan MER die bij de structuurvisie hoort, wordt pas in mei behandeld. Dat mis je nu in de discussie, namelijk de knelpunten waar je tegen aan loopt, met name in de ontsluiting, verkeer en openbaar vervoer, de maatregelen uit het mobiliteitsplan die nog niet getroffen zijn, zoals schonere brandstof. Die plan MER had naar voren moeten worden gehaald. Het voorstel is nog niet helemaal klaar voor inspraak in verband met de aspecten van milieu en de dilemma's waar het college voor staat.

De heer **Merx** merkt op dat de vraag is hoe gedetailleerd je van alles in een structuurvisie tot 2020 wilt gaan regelen; het is een richtinggevend document dat elke vier jaar wordt herijkt. Bereikbaarheid heeft alles te maken met wonen en met economie; een discussie per thema is dan ook lastig. Hij vraagt zich af wat de gevolgen zijn voor het milieu als er een extra baan aan de Provincialeweg zou komen.

Mevrouw **De Smoker** vraagt of hij de richting van het Mobiliteitsplan niet had verwacht terug te zullen vinden.

De heer **Merx** antwoordt dat het Mobiliteitsplan als zodanig vorig jaar uitgebreid is besproken en vastgesteld. Als je alle plannen integraal in het document wilt verwerken, dan kun je er niet meer doorheen komen. Dus zul je op hoofdlijnen moeten kijken waar je de nadruk op wilt leggen, zoals de bereikbaarheid. Daarom is het ook zo goed dat er aandacht is besteed aan het knooppunt bij de N3 met de fly-over.

Mevrouw **Koppens** merkt op bij interruptie dat de bereikbaarheid en ontsluiting inderdaad hoofdvoorwaarden zijn voor de economie, maar de effecten op het milieu leiden er toe dat je er een bommetje onder legt als je bijvoorbeeld Dordtse Kil 4 wilt ontsluiten.

De heer **Merx** antwoordt dat er al een prachtig viaduct over de A16 ligt, bij het benzinstation. Waarom zou je de Dordtse Kil niet via die hoek ontsluiten? Zijn fractie heeft geen voorkeur voor verbreding van de Provincialeweg, maar kiest eerder voor een volwassen ontsluiting, in het belang van de veiligheid en het milieu.

Mevrouw **Van den Berg -Pupovic** mist een duidelijke keuze. De keuzes die in deze visie worden gemaakt, worden niet toegelicht en onderbouwd met argumenten. Dat is jammer want juist in een structuurvisie zou je je strategie veel scherper neer moeten zetten. De vele inspraakreacties geven juist munitie. Als je ziet hoeveel mensen kiezen voor rust, ruimte en groen begrijpt haar fractie niet dat er wordt gekozen om te gaan bouwen in de Zuidpolder. GroenLinks is het met de mensen die kiezen voor groen, rust en ruimte eens, maar in de structuurvisie wordt niet aangegeven waarom er voor economie en hoge inkomens wordt gekozen. Dat kun je ook op een andere manier vormgeven. Als je echt voor groen kiest, zou je ook je normen voor in de lucht bouwen en verdichten kunnen veranderen.

De heer **Merx** vraagt bij interruptie of GroenLinks kiest voor verdichting en niet voor economie. Hij vraagt hoe de visie van GroenLinks is op het versterken van de economie en woningbouw.

Mevrouw **Van den Berg** antwoordt dat haar fractie voorstander is van verdere verdichting.

De heer **Merx** antwoordt dat burgers niet meer willen verdichten; ze willen het groen dat er nog is, heel graag behouden.

Mevrouw **Van den Berg** merkt op dat je ook voor hoogbouw kan kiezen. Je zou de bedrijvigheid aan de Staart voor een deel kunnen verplaatsen en daar hoogwaardige woningen bouwen.

Mevrouw **De Smoker** merkt op dat je best kan kiezen voor economie en toch de polder ongemoeid kan laten. Ze noemt het Maasterras, de Stadswerven en de Smitsweg. Al jaren loopt het inwonertal terug; die trend zet zich voort. Je moet niet bouwen voor leegstand.

De heer **Merx** antwoordt dat niemand dat wil, maar er is behoefte aan grotere woningen met wat ruimte er omheen.

Mevrouw **Van den Berg** merkt op dat het erom gaat hoe je dingen weegt. Haar fractie kiest voor de mensen die wat rust en ruimte willen. Straks staat Nederland helemaal vol. GroenLinks wil daarom verdichten in de binnenstad op de plekken waar dat nog kan.

De heer **Bruggeman** merkt op dat in de structuurvisie een zekere spanning zit tussen enerzijds de keuze voor inbreiding (blz. 19) in het bestaande stedelijk gebied en anderzijds het bestemmen van een aantal gebieden, zoals de Zuidpolder maar ook de Bovenpolder, voor dunne woningbouw. Zijn fractie wil zich nog niet vastleggen op een beperking. Met andere woorden: je kunt geen uitspraak doen dat er nooit ofte nimmer ergens gebouwd zal mogen worden. Maar het tegendeel gaat hem ook te ver. In de structuurvisie worden gebieden genoemd die verder gaan dan het mandaat dat de kiezers hebben gegeven. De Wioldrechtse Zeedijk is een harde bebouwingsgrens; die wordt gerespecteerd, maar daarbinnen is alleen de Zuidpolder als reservelocatie voor woningbouw aangewezen en bijvoorbeeld niet de Bovenpolder. Je hoeft het niet uit te sluiten, maar die ontwikkeling nu al benoemen gaat te snel.

Mevrouw **Koppens** citeert uit een recent artikel over bevolkingsdaling. Het grootste gevaar is dat gemeenten maar blijven bouwen; ze vindt het prijzenswaardig dat de plannen steeds herijkt worden en vraagt of dat ook kan betekenen dat de bouwvolumes worden aangepast.

De heer **Bruggeman** merkt op dat concurrentie tussen regio's en gemeenten natuurlijk wel een feit is. Je moet je ook bewust zijn van de kansen die het Dordrecht biedt op werkgelegenheid en binding van burgers aan de stad.

Mevrouw **Koppens** vraagt hoe het CDA de relatie ziet tussen dure woningen en werkgelegenheid.

De heer **Bruggeman** gaat daar in een andere bespreking graag op in, gezien de beschikbare tijd.

De heer **Tazelaar** merkt op dat dat wel belangrijk is; de eigen burgers moeten werkgelegenheid hebben, ook de 45 plussers.

De **voorzitter** vraagt of daaruit kan worden afgeleid dat de VSP de opmerkingen over bedrijventerreinen in de structuurvisie goed vindt. De heer **Tazelaar** antwoordt ontkennend.

De heer **Van Dongen** merkt op dat zijn fractie de demografische analyse mist. Kijk eens naar je ideale bevolkingssamenstelling; er komt een vergrijzing aan. Er moeten studenten komen, maar hij vindt niets terug over studentenwoningen. Die onderbouw is wat mager. Als je dat weet, weet je ook welke winkels je wilt hebben in de binnenstad en hoeveel studentenwoningen of ouderenwoningen je wilt bouwen.

De heer **Bruggeman** merkt op dat demografie echter geen automatisme is; daar kun je invloed op uitoefenen. Als je studenten aan je stad kunt binden, beïnvloed je daarmee de samenstelling van de bevolking en zegt dat iets over de woningvoorraad die je nodig hebt. De heer **Van Dongen** mist de fundamentele discussie daarover. Wil je Dordtse Kil 4 als nat bedrijventerrein, is er behoefte aan een instituut voor urban flood management? Dergelijke vragen geven aanleiding tot discussie op een heel ander niveau.

De heer **Tazelaar** merkt op dat in de structuurvisie slechts een enkele regel is gewijd aan de vergrijzing als het gaat om wonen; daar geeft hij de heer Van Dongen gelijk in.

De heer **Van Dongen** verwijst naar de "ronde tafelgesprekken" die afgelopen jaar zijn gevoerd; hij vraagt hoe de input van de Dordtenaren zich verhoudt tot de structuurvisie. Zo zijn bijvoorbeeld vaak voorzieningen voor de jeugd genoemd, maar in de structuurvisie komt dat maar één keer aan bod.

Mevrouw **Van den Bergh** vraagt aandacht voor het thema water. Er worden onderzoeken gestimuleerd voor de plezierjacht, maar haar fractie vraagt zich af of er nog ruimte voor de binnenvaartschepen in bijvoorbeeld de Binnenkalkhaven overblijft. In Stadswerven zouden meer watersportachtige voorzieningen moeten komen; voorheen werden vooral accenten gelegd op stedelijke culturele voorzieningen. Mevrouw **De Smoker** noemt bij interruptie het nautisch kwartier. Mevrouw **Van den Bergh** beaamt dat dat met water te maken heeft, maar dat er nu nog wat extra dingen bij staan. De structuurvisie is af en toe opvallend gedetailleerd, met name als het gaat om de nieuwe Wro en de Grondexploitatiewet. Het particuliere opdrachtgeverschap wordt echter in percentages aangegeven; ze vraagt naar de reden. Met betrekking tot de uitleggebieden vraagt ze of er nog meer zijn buiten de Zuidpolder en de Bovenpolder. De Wioldrechtse Zeedijk is immers de harde grens. Mevrouw **De Smoker** merkt op bij interruptie dat je nog luxe stadswoningen kwijt kan richting de Biesbosch.

Mevrouw **Van den Bergh** merkt op dat Dordtse Kil 4 een hoogwaardig bedrijventerrein met veel groen zou worden; in de structuurvisie is sprake van een nat bedrijventerrein. Ze vraagt of dat gedaan wordt om meer bedrijven te trekken uit het Rotterdamse. Dat is in afwijking van wat eerder is besloten. In de structuurvisie legt het college een ambitie neer voor kwalitatief goede culturele voorzieningen. Kunstmin blijft in de toekomst behouden als theater voor Dordrecht; het

collega meende voorheen dat dat niet zou kunnen, alleen ten koste van hoge investeringen. Ze vraagt of dat een reëel toekomstperspectief is.

De heer **Hoogerduijn** stemt in met het vrijgeven van de structuurvisie voor inspraak. Hij wil het belang van de inspraak onderstrepen. Vóór 1 november moet de structuurvisie zijn afgerond in verband met voorkeursrecht van de gemeente, anders moet er een aparte structuurvisie komen voor de Zuidpolder. Zijn fractie vindt dat onwenselijk. Integraal beleid is gewenst, zeker als het gaat om de ontsluiting van Dordrecht zuidoost. Mevrouw **De Smoker** vraagt of dat ook geldt voor de Bovenpolder. De heer **Hoogerduijn** antwoordt ontkennend. Zijn fractie wil geen aparte structuurvisie voor de Zuidpolder. Mevrouw **De Smoker** merkt op dat het toch alleen een formaliteit is als de Zuidpolder er uitgehaald zou moeten worden.

De heer **Hoogerduijn** merkt op dat zijn fractie benauwd is dat de Zuidpolder te veel los wordt gezien van het grote geheel. De ontsluiting is één aspect. Het lukt waarschijnlijk wel om het voor 1 november klaar te hebben. De structuurvisie is een goed stuk, met name waar het gaat om de ambities en de doelstellingen. Hij vraagt of de centrumpositie goed is afgestemd met de Drechtsteden. Zijn fractie pleit voor flexibiliteit en het zogenaamde omgevingsbewustzijn; ook fasering en prioritering zijn in dit verband van belang. Onderzoeken op ruimtelijk gebied zijn harde randvoorwaarden bij de verdere ontwikkelingen; zijn fractie wil eerst de onderzoeken en resultaten bespreken alvorens zich vast te leggen. Op blz. 39 gaat het uitgebreid over waterbeheer en waterkwaliteit, maar dat is een taak van het waterschap en niet van de gemeente. De waterkeringzorg is dat wel. Mensen buitendijks betalen geen belasting; zijn fractie vindt dat raar. De gemeente maakt zich druk over buitendijks bouwen, maar dat gebeurt dan wel op kosten van de gemeenschap, zoals Stadswerven. Het gaat dan om de vraag hoe je met hoogwater en waterkeringzaken omgaat. Hij komt daar op terug bij Stadswerven. Woningbouw aan de randen van de stad (blz. 76) spreekt zijn fractie aan, maar de omschrijving op blz. 47 doet dat niet echt. Er wordt gesproken over luxe woningbouw en topmilieus; De Zuidpolder en de Bovenpolder worden in één adem genoemd met het Belthurepark. Er is een groot contrast tussen blz. 76 en blz. 47. Hij vraagt wat op blz. 100 wordt bedoeld met aanscherping van beleid en het omgaan met bestaande en nieuwe sociale woningbouw. Ook zijn fractie vraagt aandacht voor de belangen van binnenvaart en bijbehorende bedrijvigheid. Op blz. 40 staat dat er mogelijk een dedicated verbinding komt tussen de zeehaven en Dordtse Kil 4. Hij vraagt wat dat betekent. De heer **Karapinar** vindt dat de binnenstad alleen overdag bruist en dan moet het ook nog mooi weer zijn. Hij pleit voor meer horeca en meer uitgebreide openingstijden. Over beleid met betrekking tot sociale woningbouw heeft hij weinig gelezen. Op blz. 23 zou hij toegevoegd willen zien: de ingekrompen sociale woningvoorraad moet op kwalitatief hoog niveau worden gebracht dan wel gehouden. Sport en spel moeten dicht bij huis; datzelfde geldt voor meer groen dicht bij huis. In het algemeen vindt hij het een heel goede structuurvisie, maar er zijn wel enkele minpunten. Hij mist openbaar vervoer over het water. De entrees bepalen het gezicht van de stad. De Maaspoort, de Zuidpoort en de Oostpoort zijn of worden aantrekkelijke entrees. Mevrouw **De Smoker** merkt op dat haar fractie van mening is dat de tijd te kort is om alle aspecten vanavond te belichten en dat is wel noodzakelijk.

Mevrouw **Van den Berg -Pupovic** merkt op dat GroenLinks een ronde met deskundigen op prijs zal stellen.

Wethouder **Spigt** merkt op dat de raad na de inspraakperiode een finaal debat krijgt, verdeeld over meerdere rondes, over het vaststellen van de structuurvisie, waarin de zienswijzen van de stad, de regiogemeenten en het waterschap zijn verwerkt. Op basis van hun opvattingen en meningen komt er dan nog een belegstuk. De discussie van vanavond was voornamelijk bedoeld om, als het gaat om belangwekkende RO procedures, gelegenheid te hebben om opvattingen kenbaar te maken. zodat voor de inspraak bekend was hoe de fracties hier in staan. Hij vindt het prima als hier op een later tijdstip nogmaals over wordt gediscussieerd, maar verzoekt wel om vanavond te besluiten dit stuk in de inspraak te brengen, anders komt er een vertraging van weken die doorwerkt in het traject van discussie en standpuntbepaling.

Mevrouw **Koppens** merkt op dat als je een document de inspraak instuurt, je dat doet om meningen te vragen. Dan moet je die burgers ook de consequenties vertellen voor milieu en leefbaarheid als je bijvoorbeeld de Zuidpolder gaat ontsluiten.

Wethouder **Spigt** merkt op dat de opvattingen die vanavond zijn geventileerd, uiteraard een rol krijgen in het vervolg. Een aparte bijeenkomst is zoals gezegd mogelijk, maar hoeft vrijgeven voor inspraak niet in de weg te staan. De raad is na de inspraak nog volop aan zet. In principe is het een collegebevoegdheid om stukken de inspraak in te brengen. Majeure onderwerpen worden echter voorgelegd aan de raad om opvattingen vooraf kenbaar te kunnen maken, nog voordat wordt overgegaan tot definitieve besluitvorming; dat gebeurt pas na de inspraakperiode. Het Plan MER is integraal onderdeel van het inspraaktraject, dus de structuurvisie en plan MER gaan tegelijkertijd in de inspraak.

Conclusie

De **voorzitter** concludeert dat de raad met uitzondering van de ChristenUnie/SGP een vervolgbijeenkomst wil beleggen en zal dit voorleggen aan de agendacommissie. De raad wil eveneens gebruik maken van de mogelijkheid om maatschappelijke partners te consulteren. Alle fracties zijn voor het vrijgeven van het stuk voor inspraak, met uitzondering van de fractie VSP. Een korte toelichting over de zelfbindende werking wordt bijgevoegd bij een volgende bespreking van dit onderwerp.

De **voorzitter** sluit de vergadering.